

بررسی رابطه کیفیت دلستگی و هوش هیجانی در دانشآموزان تیزهوش و عادی

دکتر منصور حکیم جوادی*، دکتر جواد اژه‌ای

چکیده

تحقیق حاضر به بررسی رابطه کیفیت دلستگی و هوش هیجانی در دانشآموزان تیزهوش و عادی می‌پردازد. در این بررسی ۲۴۵ آزمودنی پسر و ۲۵۵ آزمودنی دختر پس از تعیین میزان بهره هوشی به وسیله آزمون "و-ام -ت -ای" (اژه‌ای، ۱۹۸۰) به پرسشنامه کیفیت دلستگی (گرین برگ، ۱۹۹۵) و سیاهه هوش هیجانی (بار-آن، ۱۹۹۷) پاسخ دادند. نتایج تحلیل رگرسیون در دو گروه نشان می‌دهد که بین کیفیت دلستگی و هوش هیجانی رابطه معناداری وجود دارد. ترتیب ورود متغیرها به معادله رگرسیون گام به گام در مورد گروه تیزهوش (بیگانگی از همسالان - اعتماد به مادر- بیگانگی از پدر- ارتباط با همسالان - سن) و در مورد گروه عادی (اعتماد به پدر، بیگانگی از مادر- اعتماد به همسالان - سن مادر) است. تحلیل واریانس (ANOVA) مؤید معناداری اثر جنس در هوش هیجانی بود. تحلیل واریانس چند عاملی (MANOVA) نشان از معناداری اثر گروه بر جنس در زیر مقیاسهای مقابله، حرمت خودپایدار، روابط بین فردی، خودآگاهی هیجانی و خودشکوفایی داشت. همینطور نتایج نشان از دلستگی بیشتر تیزهوشان به همسالان و دلستگی بیشتر گروه عادی به خانواده داشت. افزون بر این، دختران دارای هوش هیجانی بیشتری از پسران بودند و کیفیت دلستگی پیش‌بینی کننده خوبی برای میزان هوش هیجانی بود.

کلید واژه‌ها: کیفیت دلستگی، هوش هیجانی، دانشآموز، تیزهوش، عادی.

○ ○ ○

* دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

● مقدمه

«هوش هیجانی»^۱، توانایی درک، توصیف، دریافت و کنترل هیجانها است. هر شخصی با برخورداری از میزانی از هوش هیجانی در مواجهه با واقعیع مثبت یا منفی زندگی به موضع‌گیری پرداخته و به سازش با آنها می‌پردازد. انسان با برخورداری از هوش هیجانی به زندگی خودنظم و ثبات می‌بخشد، به طوری که اصولاً با هوش هیجانی بالا، شخص واقعیع منفی کمتری را در زندگی تجربه می‌کند (گلمن، ۱۹۹۵).

باید به یاد داشت که پدیدآیی مفهوم هوش هیجانی در اوآخر قرن بیستم میلادی، ریشه در «نظریه‌های هوش» ابتدای قرن بیستم دارد. این ثورندهایک^۲ (۱۹۲۰ به نقل از اشترن برگ، ۱۹۸۵) بود که برای اولین بار توانایی اجتماعی را جزء مهمی از هوش دانست. گاردنر^۳ در نظریه خود از هوش بین فردی نام برد که توانایی درک دیگری است.

کلی^۴ (۱۹۵۵، به نقل از بار-آن و پارکر؛ ۲۰۰۰) در نظریه شخصیت خود، الگویی را فرض کرد که در آن پیش‌بینی شخص نسبت به وقایع و رویدادها، نقش مهمی در تعیین رفتار او ایفا می‌کند.

کانتور و کیل اشتورم (۱۹۸۹)، فرضیه‌ای ارائه کردند که بر اساس آن «هوش اجتماعی»^۵، اساس شناختی شخصیت را شکل می‌دهد. این هوش اجتماعی است که فرایندهای شناختی را برای تشخیص رویکرد افراد در حل مشکلات زندگی روزمره شکل می‌دهد.

برای ارزیابی تفاوت‌های فردی در هوش اجتماعی، کانتور و نرم (۱۹۸۷)، کاربرد هوش اجتماعی در تکالیف زندگی را مورد ارزیابی قرار دادند. تکالیف زندگی مسائلی را ارائه می‌دهد که نشان‌دهنده زندگی فرد بخصوص است و فعالیتهای روزمره فرد را نظم می‌بخشد.

«هوش عملی»^۶ نیز مانند هوش اجتماعی و هیجانی به عنوان مفهومی مجزا از بهره‌هوشی تعریف شده است. این هوش گاهی با هوش اجتماعی قابل تعویض است (کانتور، کیل اشتورم، ۱۹۸۹). اما هوش عملی محدود به حل مشکلات زندگی اجتماعی نمی‌باشد.

یک الگوی هوش هیجانی چند فرض اساسی را برای رفتار در نظر می‌گیرد. اول آنکه رفتار هدفمند و راهبردی است، دوم؛ آدمی بیش از آنکه منفعل باشد فعال است، سوم؛ رفتار به طور ذاتی اجتماعی است. چهارم؛ رفتار تحولی است.

بار-آن در الگویی که از هوش هیجانی به دست می‌دهد تنها روابط درونی فرد با خودش و دیگران را مورد توجه قرار نمی‌دهد، بلکه عناصری چون سازش، تحمل فشار و خلق عمومی را نیز از عوامل تشکیل دهنده هوش هیجانی می‌شمارد (بار-آن و پارکر، ۲۰۰۰).

صرفنظر از دیدگاهها و به تبع آن تعاریف مختلف درباره هوش هیجانی، مشخص شده است که عوامل متعددی وجود دارند که می‌توانند مستقیم یا غیر مستقیم و به طور مثبت یا منفی بر آن اثر بگذارند. ازین این عوامل تأثیرگذار می‌توان به کیفیت دلبستگی اشاره کرد که تأثیر مهمی بر زندگی اجتماعی، روابط بین فردی و هوش هیجانی دارد.

«دلبستگی»^۷ یک نظام رفتاری است که بالبی برای اولین بار آن را از «کردارشناسی طبیعی»^۸ وام گرفت. و در آن نشان داد که دلبستگی کودک به مادر تنها در جهت برآورده شدن نیازهای تغذیه‌ای نمی‌باشد (بالبی، ۱۹۶۹). مفهوم نظام رفتاری دلبستگی در این است که سازمانی از رفتارهای متفاوت دلبستگی در شخص بروز می‌کند که در پاسخ به نشانه‌های با اهمیت درونی و بروني داده می‌شود (بالبی، ۱۹۷۳).

بالبی (۱۹۸۰)، معتقد است که هیجانها قویاً با دلبستگی در ارتباطند. او می‌گوید: بسیاری از تنشهای هیجانی طی شکل‌دهی، نگهداری، قطع و بازسازی ارتباطات دلبستگی نقش بازی می‌کنند. با توجه به جوان بودن بحث هوش هیجانی و رابطه آن با متغیرهای دیگر، می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد که در آنها رابطه هوش هیجانی با دلبستگی مورد بررسی قرار گرفته است. کفت سوس (۲۰۰۳)، در صدد آزمودن رابطه دلبستگی و هوش هیجانی در پهنه زندگی بود. نتایج تحقیق نشان داد که دلبستگی اینم با چهار مقیاس هوش هیجانی همبستگی مثبت داشت و دلبستگی اضطرابی همبستگی منفی با ادراک هیجانی داشت.

در تحقیق دیگری، کفت سوس (۲۰۰۳)، به مطالعه آثار مشترک و مستقل دلبستگی بزرگسالان و هوش هیجانی بر سلامت روانی در پهنه زندگی پرداخته است. کنترل سن و جنس نشان داد که دلبستگی و تأثیر اجتماعی پیش‌بینی کننده هوش هیجانی و سلامت عمومی می‌باشد.

کریکورین (۲۰۰۲)، رابطه بین هوش هیجانی، انواع دلبستگی و تفاوت‌های جنسی را مورد مطالعه قرار داده است. فرض او آن بود که کیفیت دلبستگی و سن بر سطح هوش هیجانی اثر می‌گذارد.

یافته عمده این تحقیق آن بود که بین نوع دلبستگی و زیر مجموعه‌های هوش هیجانی و تأثیر جنس بر هوش هیجانی ارتباطاتی دیده شد.

بکندام (۲۰۰۱)، رابطه میان هوش هیجانی و کیفیت دلبستگی را مورد مطالعه قرار داد. کسانی که از دلبستگی اینم برخوردار بودند، سبکهای تنظیم هیجانهای سازش یافته داشتند، در ارتباطات بین فردی از هم دلی برخوردار بودند و آشفتگی فردی ناچیزی در آنها دیده می‌شد. در مقابل

کسانی که از دلستگی نایمن برخوردار بودند از سبکهای تنظیم هیجانی سازش نایافته بهره می‌جستند، دچار ذهنی آشفته، دچار ناتوانی هیجانی و کم بهره از هم دلی بودند. فلام (۲۰۰۲)، دلستگی در بزرگسالان، هوش هیجانی، سلامت و پاسخدهی نظام اینمی به «تنیدگی»^۹ ها را مورد بررسی قرار داده است. وی طی چهار مطالعه، ارتباط بین کیفیت دلستگی و رفتار سازش نایافته نسبت به وقایع زندگی را در دانشجویان دانشگاه بررسی کرد.

در مجموع، این نظر بالی تأیید شد که افراد با دلستگی اینم در شمار متعددی از وظایف و ارتباطات، شامل ارتباطات بین فردی، حل مشکلات اجتماعی، رویارویی با تنیدگی‌ها، سلامت جسمانی و روانی بسیار متعدد موفق می‌باشند.

بار-آن و پارکر (۲۰۰۰)، در کتاب خود با نام «هوش هیجانی» تحقیقاتی را ذکر می‌کنند که در آنها هوش هیجانی با کیفیت دلستگی همبستگی دارد. علاوه بر این، نویسنده‌گان مذکور می‌شوند که شکست در مراقبتها اولیه، بر رشد نظامهای شناختی - عصبی درگیر در فرایندسازی اطلاعات هیجانی تأثیر می‌گذارد.

هاندرت و لانتری (۲۰۰۱)، در تحقیق خود رابطه بین «دلستگی نایمن» و «ناتوانی هیجانی» را در مردان جوان که دچار اختلال خلق بودند، بررسی کردند. نتایج نشان داد که خصایص ناتوانی هیجانی در کسانی دیده می‌شد که الگوهای دلستگی نایمن را نشان می‌دادند و علائم شدیدتری از «اضطراب جدایی» را در طی طفویلت گزارش کرده بودند.

تامپسن و والدون (۲۰۰۱)، در بررسی رابطه ابعاد هوش هیجانی و کیفیت دلستگی، در گروهی ۱۶۷ نفره که دچار اختلالات تکانه‌ای بودند، دریافتند که «دلستگی اینم» با سبکهای منظم هیجانی، همدلی، ناراحتی شخصی محدود و نبود ناراحتی هیجانی مرتبط است و «دلستگی نایمن» با سبکهای نامنظم هیجانی، ناراحتی شخصی، نقصان در همدلی و وجود ناراحتی هیجانی مرتبط است.

کفت سوس ویدان (۲۰۰۳)، در مطالعه دیگری بروی دانشجویان، رابطه میان هوش هیجانی و دلستگی در بزرگسالی را مورد بررسی قرار دادند و همانطور که انتظار می‌رفت افراد دچار دلستگی «نایمن» (اضطرابی-اجتنابی، اضطرابی - دوسوگرا) در مقایسه با افرادی که دارای «دلستگی اینم» بودند در هوش هیجانی نمرات کمتری کسب کردند.

با توجه به مطالب عنوان شده، هدف اصلی پژوهش حاضر پاسخ دادن به این سؤال است که: آیا از روی کیفیت دلستگی می‌توان هوش هیجانی شخص را پیش یینی کرد؟ همچنین آیا جنس و گروه (تیزهوش - عادی) باعث تفاوت معناداری در میزان هوش هیجانی می‌شود؟

● جامعه آماری، نمونه و روش

جامعه مورد بررسی این پژوهش شامل دانش آموزان دختر و پسر پایه دوم دبیرستانهای شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۱-۸۲ و دانش آموزان تیز هوش پایه دوم دبیرستانهای علامه حلی و فرزانگان سازمان ملی پژوهش استعدادهای درخشان (سمپاد) است. نمونه مورد بررسی ۵۰۰ نفر (۲۵۵ دختر و ۲۴۵ پسر) می باشد.

○ ابزار و مقیاس های پژوهش

□ «آزمون هوش و ام، ب، ای»^{۱۰} (اژه‌ای، ۱۹۸۰). این آزمون غیر کلامی (فرهنگ نابسته) دارای ۲۸ سؤال است که هر سؤال دارای هشت گزینه است و در هر سؤال یک پاسخ صحیح در نظر گرفته شده است. آزمودنی بر اساس دستورالعمل ارائه شده، بایستی پاسخ صحیح را تعیین کند. مدت اجرای آزمون ۲۸ دقیقه است. «اعتبار»^{۱۱} آلفای کرونباخ محاسبه شده $\alpha = 0.78$ و همبستگی آزمون با آزمون هوشی کتل (CFT-3) $r = 0.85$ و با آزمون IST $r = 0.92$ است.

□ «پرسشنامه هوش هیجانی بار-آن»^{۱۲} (۱۹۹۷). این پرسشنامه دارای ۱۳۳ سؤال است که هر سؤال دارای پنج گزینه است و عوامل خودآگاهی هیجانی، ابراز وجود، احترام به خود، خودشکوفایی، استقلال، همدلی، روابط بین فردی، مسئولیت اجتماعی، حل مسئله، آزمون و اقیعت، انعطاف پذیری، تحمل تندیگی، مهار تکانه، شادکامی و خوشبینی را، می سنجد. آلفای کرونباخ در جهت دستیابی به اعتبار سنجیده شد؛ و پس از حذف ۱۲ گویه ($\alpha = 0.94$) و در جهت تعیین «روایی»^{۱۳} تحلیل عوامل انجام شد که در نهایت ۹ عامل: مقابله، حرمت خود، کنترل تکانه، روابط بین فردی، آزمون و اقیعت، خودآگاهی هیجانی، خودشکوفایی و انعطاف پذیری بدست آمد.

□ «سیاهه دلستگی گرین برگ»^{۱۴} (۱۹۸۷) این سیاهه دارای ۷۵ سؤال است که هر سؤال دارای پنج گزینه است و دلستگی به مادر، پدر و همسالان را می سنجد. سنجش دلستگی فرد نسبت به پدر با ۲۵ پرسش، مادر با ۲۵ پرسش و همسالان با ۲۵ پرسش در سه زمینه اعتماد، ارتباط و ییگانگی صورت می گیرد. در جهت دستیابی به «اعتبار»، آلفای کرونباخ محاسبه شد که پس از حذف شش گویه، $\alpha = 0.93$ بود و در جهت تعیین روایی از تحلیل عوامل استفاده شد که در نهایت سه عامل دلستگی به مادر، دلستگی به پدر و دلستگی به همسالان به دست آمد.

● یافته‌ها

○ نتایج تحلیل رگرسیون همزمان هوش هیجانی بر حسب متغیر پیش بین با توجه به گروه (تیز هوش - عادی) در این قسمت تحلیل رگرسیون چندگانه ابتدا به صورت همزمان در مورد دو گروه عادی و

تیزهوش به صورت جداگانه بر متغیر ملاک، «هوش هیجانی» ارائه شد. متغیرهای سن مادر، اعتماد به مادر، ارتباط با مادر، بیگانگی از مادر، شغل مادر، تحصیلات مادر، اعتماد به پدر، ارتباط با پدر، بیگانگی از پدر، شغل پدر، تحصیلات پدر، اعتماد به همسالان، ارتباط با همسالان، بیگانگی از همسالان، زندگی با نامادری، زندگی با ناپدری و جنس به عنوان متغیر پیش بین وارد تحلیل رگرسیون شدند.

- در ارتباط با نتایج تحلیل رگرسیون همزمان هوش هیجانی بر حسب مقیاس های متغیرهای پیش بین در دو گروه تیزهوش و عادی، اندازه R^2 نشان می دهد که با ورود تمامی متغیرهای پیش بین در گروه تیزهوش ۴۵ درصد تغییرات هوش هیجانی را می توان تبیین کرد و در گروه عادی ۴۰ درصد تغییرات هوش هیجانی قابل تبیین است. (جدول ۱)

جدول ۱ - نتایج تحلیل رگرسیون همزمان هوش هیجانی بر حسب متغیرهای پیش بین

خطای معیار	R^2	R^2	R	شاخص ها گروه
۴۰/۵۲	۰/۳۸	۰/۴۵	۰/۶۷	تیزهوش
۳۸/۷۴	۰/۳۴	۰/۴۰	۰/۶۳	عادی

تحلیل واریانس برای رگرسیون همزمان هوش هیجانی در دو گروه عادی و تیزهوش، همانطور که نتایج جدول ۲ نشان می دهد، $p < 0.0001$ معنادار است.

جدول ۲ - تحلیل واریانس برای رگرسیون همزمان

سطح معناداری	F مشاهده شده	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منبع تغییر	شاخص ها گروه
۰/۰۰۰۱	۶/۶۶	۱۰۹۳۶/۳۰	۲۱	۲۲۹۶۶۲/۳۵	رگرسیون	تیزهوش
		۱۶۴۲/۰۱	۱۷۲	۲۸۲۴۲۵/۹۸	پاقیمانده	
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳	کل		
۰/۰۰۰۱	۷/۲۶	۱۰۹۰۲/۶	۲۱	۲۲۸۹۵۶/۰۰	رگرسیون	عادی
		۱۵۰۰/۸۸	۲۳۱	۳۴۶۷۰۴/۱۷	پاقیمانده	
		۲۵۲	۵۷۵۶۶۰/۱۸	کل		

○ نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی بر حسب نمره کل مقیاس به تفکیک تیزهوش و عادی. در این قسمت به تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی با توجه به دو گروه تیزهوش و عادی به طور مجزا پرداختیم تا به تفاوت های احتمالی در ورود متغیرها به معادله رگرسیون که

خارج از اختیار پژوهشگر است در مورد هر یک از گروههای تیزهوش و عادی پی بریم.

جدول ۳- تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی بر حسب متغیرهای وارد شده
به تفکیک گروه (تیزهوش - عادی)

متغیرهای تحلیل	گامهای تحلیل	شاخص‌ها	گروه
وارد شده	رگرسیون		
بیگانگی از همسالان	۱	تیزهوش	
اعتماد به مادر	۲		
بیگانگی از پدر	۳		
ارتباط با همسالان	۴		
سن	۵		
اعتماد به پدر	۱		
بیگانگی از مادر	۲		
اعتماد به همسالان	۳		
سن مادر	۴	عادی	

نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در مورد دانش آموزان تیزهوش نشان می‌دهد که ورود «بیگانگی از همسالان» به تنها ۲۰ درصد تغییرات هوش هیجانی را پیش بینی نماید. در گام بعد که اعتماد به مادر وارد تحلیل می‌شود این عدد به ۳۲ درصد و در هنگام ورود بیگانگی از پدر به ۳۷ درصد و با ورود ارتباط با همسالان به ۴۰ درصد و با ورود متغیر سن جمعاً به ۴۲ درصد می‌رسد.

میزان نموواریانس از گام اول به دوم ۱۱٪ و از گام دوم به سوم ۵٪ و از گام سوم به چهارم ۱۰٪ و از گام چهارم به پنجم ۱٪ می‌رسد. آزمون معناداری برای نموواریانس یا همان F بیانگر معناداری نموواریانس در پنج گام مشاهده شده است (جدول ۳).

- نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در دانش آموزان عادی نشان می‌دهد که ورود اعتماد به پدر به تنها ۲۰ درصد تغییرات هوش هیجانی را پیش بینی می‌کند و با ورود بیگانگی از مادر این رقم به ۳۳ درصد و با ورود اعتماد به همسالان به ۳۴ درصد و با ورود سن مادر این رقم به ۴۰ درصد در گام چهارم می‌رسد. میزان نموواریانس از گام اول به دوم ۹٪ و از گام دوم به سوم ۲٪ و از گام سوم به چهارم ۱٪ می‌باشد. در ادامه خلاصه تحلیل واریانس رگرسیون گام به گام هوش هیجانی به تفکیک دانش آموزان عادی و تیز هوش گزارش می‌شود (جدول ۴).

جدول ۴- خلاصه تحلیل واریانس رگرسیون گام به گام هوش هیجانی به تکییک گروه (تیزهوش - عادی)

سطح معناداری	F مشاهده شده	میانگین مجدد رات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منع تغییر	گامهای تحلیل رگرسیون	شاخص‌ها	گروه
تیزهوش	۴۹/۵۴۲	۱۰۵۰۳۲/۸۸۲	۱	۱۰۵۰۳۲/۸۸۲	رگرسیون	گام اول	تیزهوش	تیزهوش
		۲۱۲۰/۰۸۰	۱۹۲	۴۰۷۰۵۵/۴۵۳	باقیمانده	بیگانگی از همسالان		
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳۵	کل				
	۴۴/۱۵۶	۸۰۹۵۵/۵۱۹	۲	۱۶۱۹۱۱/۰۳۸	رگرسیون	گام دوم		
		۱۸۳۳/۳۸۹	۱۹۱	۳۵۰۱۷۷/۲۹۶	باقیمانده	اعتماد به مادر		
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳۵	کل				
	۳۷/۱۷۷	۶۳۱۳۷/۵۶۸	۳	۱۸۹۴۱۲/۷۰۳	رگرسیون	گام سوم		
		۱۶۹۸/۲۹۳	۱۹۰	۳۲۲۶۷۵/۶۳۲	باقیمانده	بیگانگی از پدر		
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳۵	کل				
	۳۱/۲۷۸	۵۰۰۹۹۱/۰۴۷	۴	۲۰۳۹۶۶/۱۸۸	رگرسیون	گام چهارم		
		۱۶۳۰/۲۷۶	۱۸۹	۳۰۸۱۲۲/۱۴۷	باقیمانده	ارتباط با همسالان		
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳۵	کل				
عادی	۲۶/۶۶۳	۲۲۴۹۳/۱۶۹	۵	۲۱۲۴۶۵/۸۴۵	رگرسیون	گام پنجم	عادی	عادی
		۱۵۹۳/۷۳۷	۱۸۸	۲۹۹۶۲۲/۴۹۰	باقیمانده	سن		
		۱۹۳	۵۱۲۰۸۸/۳۳۵	کل				
	۶۴/۹۳۱	۱۱۸۳۱/۷۵۱	۱	۱۱۸۳۱/۷۵۱	رگرسیون	گام اول		
		۱۸۲۲/۱۰۹	۲۵۱	۴۵۷۳۴۹/۴۳۰	باقیمانده	اعتماد به پدر		
		۲۵۲	۵۷۵۶۶۰/۱۸۲	کل				
	۵۴/۴۶۸	۸۷۳۵۵/۹۰۷	۲	۱۷۴۷۱۱/۸۱۴	رگرسیون	گام دوم		
		۱۶۰۳/۷۹۳	۲۵۰	۴۰۰۹۴۸/۳۶۸	باقیمانده	بیگانگی از مادر		
		۲۵۲	۵۷۵۶۶۰/۱۸۲	کل				
	۴۰/۲۵۰	۶۲۶۶۴/۶۷۸	۳	۱۸۷۹۹۴/۰۳۵	رگرسیون	گام سوم		
		۱۵۵۶/۸۹۲	۲۴۹	۳۸۷۶۶۶/۱۴۷	باقیمانده	اعتماد به همسالان		
		۲۵۲	۵۷۵۶۶۰/۱۸۲	کل				
	۳۱/۷۹۹	۴۸۷۸۸/۹۴۲	۴	۱۹۵۱۵۵/۷۶۹	رگرسیون	گام چهارم		
		۱۵۳۴/۲۹۲	۲۴۸	۳۸۰۵۰۴/۴۱۳	باقیمانده	سن مادر		
		۲۵۲	۵۷۵۶۶۰/۱۸۲	کل				

همانطور که نتایج نشان می‌دهد F مشاهده شده در تمامی گامهای دانش آموzan تیزهوش و عادی در سطح ۰/۰۰۰ معنادار است.

در ادامه ضرایب حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام پنجم دانش آموzan تیزهوش و گام چهارم در گام آخر دانش آموzan عادی ارائه می‌شود (جدول ۵).

جدول ۵- ضرایب حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی بر حسب متغیرهای وارد شده
کیفیت دلبستگی در دانش آموزان تیز هوش

تحلیل	نام متغیرها	ضریب a	خطای معیار b	B	t	سطح معناداری	عدد ثابت a
گام پنجم	سن	-۹/۳۹	۴/۰۶	-۰/۱۳۵	-۲/۳۰	۰/۰۲	۳۶۳/۵۷

جدول ۶- ضرایب حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی بر حسب متغیرهای وارد شده کیفیت دلبستگی در دانش آموزان عادی در گام آخر

تحلیل	نام متغیرها	ضریب a	خطای معیار b	B	t	سطح معناداری	عدد ثابت a
گام چهارم	سن مادر	-۰/۹۳۷	۰/۴۳۴	-۰/۱۱۳	-۲/۱۶	۰/۰۳	۳۰۲/۹۰

○ همانطور که نتایج جدول ۶ نشان می دهد مشاهده شده در مورد گروه تیز هوش و عادی در سطح ۰/۰۵ معنادار می باشد.

- نتایج تحلیل واریانس یک عاملی و چند عاملی برای بررسی اثر جنس و گروه (تیز هوش - عادی) بر متغیر وابسته (هوش هیجانی) نشان از آن دارد که برای هوش هیجانی اثر اصلی جنس در سطح ۰/۰۱ < p و اثر ساده جنس در گروه (تیز هوش - عادی) در سطح ۰/۰۵ < p معنادار است و اثر اصلی گروه در سطح ۰/۰۵ < p معنادار نیست (جدول ۷).

جدول ۷- تحلیل واریانس برای بررسی اثرات جنس و گروه بر هوش هیجانی

جنس	منبع تغییر	مجموع مجذورات	آزادی درجه	مجذورات میانگین مشاهده شده	F معناداری سطح
جنس		۱۴۳۷۱/۹۰	۱	۱۴۳۷۱/۹	۰/۰۱۵
گروه		۰/۸۹۱	۱	۰/۸۹۱	۰/۹۸۵
جنس در رشته تحصیل		۲۳۳۰۰/۸۲	۱	۲۱۳۰۰/۸۲	۰/۰۰۳
خطا		۱۱۸۸۶۴۲/۵	۴۹۶	۲۳۹۶/۴۵	
کل		۱۱۲۱۷۱۶۵۱	۵۰۰	۵۰۰	

○ آزمونهای یک عاملی برای بررسی اثر جنس و گروه (تیز هوش - عادی) بر خرده مقیاسهای هوش هیجانی نشان از آن دارد که برای اثر اصلی جنس، عامل اول، دوم، چهارم و هشتم معنادار می باشند. برای اثر اصلی گروه (تیز هوش - عادی)، تنها در عامل هشتم معناداری مشاهده می شود. برای بررسی اثر جنس در گروه (تیز هوش - عادی) در عاملهای یک، دو، چهار، هفت، هشت دیده می شود (جدول ۸).

جدول ۸- آزمونهای تک متغیری جهت بررسی اثر جنس و گروه (تیزهوش - عادی) بر خرد مقیاسهای هوش هیجانی

منبع تغییر	متغیر وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مشاهده F معناداری	سطح F
جنس	عامل اول	۲۴۰/۴۰۶	۱	۲۴۰/۴۰۶	۵/۶۷	۰/۰۱۸
	عامل دوم	۷۷۵/۸۰۵	۱	۷۷۵/۸۰۵	۱۲/۳۴	۰/۰۰۱
	عامل سوم	۵۵/۱۵	۱	۵۵/۱۵	۳/۰۸	۰/۰۸
	عامل چهارم	۲۷۳/۷۷	۱	۲۷۳/۷۷	۴/۳۷	۰/۰۳۷
	عامل پنجم	۷۱/۱۴	۱	۷۱/۱۴	۲/۱۸	۰/۱۴
	عامل ششم	۲/۱۶	۱	۲/۱۶	۰/۰۸۳	۰/۷۷
	عامل هفتم	۰/۶۶۴	۱	۰/۶۶۴	۰/۰۳۴	۰/۸۵
	عامل هشتم	۲۰۴/۲۹۷	۱	۲۰۴/۲۹۷	۹/۴۹۳	۰/۰۰۲
	عامل نهم	۵۷/۷۰۲	۱	۵۷/۷۰۲	۱/۶۴۵	۰/۲۰۰
گروه (تیزهوش - عادی)	عامل اول	۳۴/۱۹۷	۱	۳۴/۱۹۷	۰/۸۰۷	۰/۳۶۹
	عامل دوم	۱۷/۰۲	۱	۱۷/۰۲	۰/۲۷۰	۰/۶۰۳
	عامل سوم	۱/۲۵۷	۱	۱/۲۵۷	۰/۰۰۱	۰/۹۷۹
	عامل چهارم	۷/۹۲۷	۱	۷/۹۲۷	۰/۱۲۷	۰/۷۲۳
	عامل پنجم	۸۶/۴۸	۱	۸۶/۴۸	۲/۶۵	۰/۱۰۴
	عامل ششم	۷/۲۰	۱	۷/۲۰	۰/۲۷۸	۰/۵۹۸
	عامل هفتم	۴۱/۰۴	۱	۴۱/۰۴	۲/۱۱	۱۴۷
	عامل هشتم	۱۴۳/۶۹	۱	۱۴۳/۶۹	۶/۶۷	۰/۰۱
	عامل نهم	۲۲/۷۷	۱	۲۲/۷۷	۰/۶۹۴	۰/۴۰۶
جنس در گروه (تیزهوش - عادی)	عامل اول	۲۸۴/۱۶	۱	۲۸۴/۱۶	۶/۷۰۹	۰/۰۱
	عامل دوم	۶۸۰/۷۶	۱	۶۸۰/۷۶	۱۰/۸۱۴	۰/۰۰۱
	عامل سوم	۶۲/۷۲	۱	۶۲/۷۲	۳/۵۱۴	۰/۰۶۱
	عامل چهارم	۲۹۵/۳۳	۱	۲۹۵/۳۳	۴/۷۱۵	۰/۰۳
	عامل پنجم	۱۱۴/۴۰	۱	۱۱۴/۴۰	۳/۵۱۶	۰/۰۶
	عامل ششم	۲۱/۷۰	۱	۲۱/۷۰	۰/۸۳۷	۰/۳۶
	عامل هفتم	۲۲۶/۷۰۵	۱	۲۲۶/۷۰۵	۱۱/۵۲۳	۰/۰۰۱
	عامل هشتم	۸۹/۴۶۸	۱	۸۹/۴۶۸	۴/۱۰۷	۰/۰۴۲
	عامل نهم	۷۴/۰۲۹	۱	۷۴/۰۲۹	۲/۱۱۱	۰/۱۴۷
خطا	عامل اول	۲۱۰۰/۷۰۶	۴۹۶	۴۹۶	۴۲/۳۵	
	عامل دوم	۳۱۲۲۵/۴	۴۹۶	۴۹۶	۶۲/۹۵	
	عامل سوم	۸۸۶۸/۶۳	۴۹۶	۴۹۶	۱۷/۸۸	
	عامل چهارم	۳۱۰۶۶/۹۹	۴۹۶	۴۹۶	۶۲/۸۳	
	عامل پنجم	۱۶۱۴۰/۵۱	۴۹۶	۴۹۶	۳۲/۵۴	
	عامل ششم	۱۲۸۶۰/۴۰	۴۹۶	۴۹۶	۲۵/۹۳	
	عامل هفتم	۹۷۵۸/۵۵	۴۹۶	۴۹۶	۱۹/۶۷	
	عامل هشتم	۱۰۶۷۴/۱۵	۴۹۶	۴۹۶	۲۱/۰۲	
	عامل نهم	۱۷۳۹۶/۳۴	۴۹۶	۴۹۶	۳۵/۰۷	
کل	عامل اول	۱۵۰۰۳۱۶/۰	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل دوم	۲۳۱۹۹۷۷	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل سوم	۵۶۷۶۲۱	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل چهارم	۸۲۰۰۷۷	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل پنجم	۹۲۷۴۴۶	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل ششم	۴۸۱۸۹۸	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل هفتم	۷۰۲۱۹۱	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل هشتم	۸۲۴۰۱۲	۵۰۰	۵۰۰		
	عامل نهم	۸۸۸۳۱۸	۵۰۰	۵۰۰		

● بحث و نتیجه‌گیری

○ پیش‌بینی هوش هیجانی از روی کیفیت دلبستگی در دختران و پسران در گروه (تیزهوش - عادی)، اولین پرسش تحقیق بود. در نخستین قدم در جهت دریافت همبستگی بین هوش هیجانی و دلبستگی و خرده مقیاسهای آن، ماتریس همبستگی ترسیم شد و میزان همبستگی بین هوش هیجانی و کیفیت دلبستگی $0.57 = \pm 0.02$ به دست آمد، میزان همبستگی بین هوش هیجانی و خرده مقیاسهای کیفیت دلبستگی نیز از $0.43 = \pm 0.02$ بود؛ که همبستگی‌های قابل قبولی است. کفت سوس (۲۰۰۳)، نیز به همبستگی مثبت بین دلبستگی‌ایمن و مقیاسهای هوش هیجانی دست یافته است. وی در تحقیق دیگری (۲۰۰۱) دریافت که دلبستگی و تأثید اجتماعی پیش‌بینی کننده هوش هیجانی هستند. کریکورین (۲۰۰۲) نیز بین کیفیت دلبستگی و زیر مجموعه‌های هوش هیجانی رابطه معناداری یافت. بکندام (۲۰۰۱)، فولام (۲۰۰۲)، هات میرز (۲۰۰۲)، تامپسن (۲۰۰۱)، کفت سوس ویدان (۲۰۰۳)، نیز به نتایج مشابهی دست یافته‌اند.

○ در رگرسیون همزمان، با ورود تمامی متغیرهای پیش‌بین، ۴۵ درصد تغییرات هوش هیجانی را می‌توان پیش‌بینی کرد و در مورد گروه عادی با ورود تمامی متغیرهای پیش‌بین، ۴۰ درصد تغییرات هوش هیجانی قابل تبیین است. این یافته نشان می‌دهد که با افزایش هوش اثر پیش‌بینی کننده کیفیت دلبستگی بر هوش هیجانی افزایش می‌یابد. گرچه در همین جا باید خاطر نشان شد که این افزایش در مورد دختران تیزهوش مشهودتر است. این دختران تیزهوش هستند که نمره‌های بالاتری را در هوش هیجانی و زیر مقیاسهای آن کسب می‌کنند و آنها را از پسران تیزهوش و دانش‌آموzan عادی ممتاز می‌سازند.

○ اما نتایج رگرسیون گام به گام در مورد دو گروه تیزهوش و عادی متمایز از یکدیگر است و نشان از تأثیر زیر مقیاسهای جداگانه‌ای در پیش‌بینی هوش هیجانی در هر یک از دو گروه دارد. در حالیکه در گروه تیزهوش ترتیب ورود متغیرها شامل: بیگانگی از همسالان، اعتماد به مادر، بیگانگی از پدر، ارتباط با همسالان و سن است، این ترتیب در مورد گروه عادی شامل اعتماد به پدر، بیگانگی از مادر اعتماد به همسالان و سن مادر است. ترتیب ورود متغیرهای تحلیل در گروه تیزهوش همخوانی شکری با نظریه بالبی (۱۹۸۲)، دارد که در آن، هنگام نوجوانی مقارن با گرایش به سوی همسالان و محفل دوستان است. در این هنگام، فرد دایره دلبستگی خود را بسط داده و متوجه کسانی می‌شود که هم سن او هستند و در صدد شناسایی خود و ترسیم آینده هستند. اما این دلبستگی به همسالان به شکل بیگانگی از همسالان و ارتباط با همسالان در گام اول و چهارم نمایان شده است باعث از بین رفتن دلبستگی‌های اولیه به مادر و پدر نمی‌شود،

دلبستگی‌هایی که به عنوان پشتیبان فرد در زندگی اجتماعی عمل می‌کنند و در گام دوم و سوم به شکل ورود متغیرهای اعتماد به مادر و بیگانگی از پدر جمعاً ۱۷ درصد تغیرات هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌نمایند. کسدی نیز به تأثیر قابل توجه اولین روابط با والدین در هوش هیجانی تاکید کرده است (کسدی و شیور، ۱۹۹۹).

○ به این ترتیب، می‌توان گفت که در گروه دانش‌آموزان تیزهوش تلفیقی از دلبستگی به همسالان و والدین، میزان هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کند. و این در حالی است که سهم دلبستگی به همسالان بیش از دلبستگی به والدین است. ورود متغیر سن در گام پنجم که دو درصد تغیرات هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کند، خود مؤید این نکته است که تقدم و تأخیر اهمیت دلبستگی‌ها در این دوره، ویژه دوره نوجوانی و شروع گرایشهای اجتماعی است.

اما در گروه عادی، ترتیب ورود متغیرها به معادله رگرسیون شامل اعتماد به پدر، بیگانگی از مادر، اعتماد به همسالان و سن مادر بود. در حالی که در گروه تیزهوش بیگانگی از همسالان در گام اول ۲۰ درصد تغیرات هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کرد و مطابق نظریه دلبستگی (بالبی، ۱۹۸۲) و بین دوره خاص نوجوانی بود، در گروه عادی این اعتماد به پدر است که در گام اول وارد معادله شده و ۲۰ درصد تغیرات هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کند. در گام بعد بیگانگی از مادر ۱۰ درصد و در گام سوم اعتماد به همسالان تنها ۳ درصد تغیرات هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌نماید. این طور به نظر می‌رسد که، نکته بارز در مورد گروه عادی این است که روند گرایش به سوی همسالان و بسط دلبستگی به گروه دوستان به نسبت گروه تیز هوش با تأخیر مواجه است. دلبستگی‌های این گروه به کانون خانواده بیش از گروه تیزهوش و مقدم بر آن است و برای گروه عادی پدر و مادر هنوز در مرتبه اول توجه هستند و همسالان در مرتبه نازلت‌تری پیش‌بینی کننده هوش هیجانی هستند. در این صورت، گرچه در این گروه نیز شاهد تلفیقی از دلبستگی به والدین و همسالان هستیم، اما این بار، دلبستگی به پدر و مادر نقش تعیین کننده‌ای در پیش‌بینی هوش هیجانی دارد و نقش دلبستگی به همسالان کم رنگ‌تر است.

○ اما ذکر این نکته باز لازم می‌آید که در سنجش میزان هوش هیجانی به برتری دختران تیزهوش در هوش هیجانی دست یافتیم و نه تمامی تیزهوشان، از این روست که توجه به جنس لازم می‌آید، همانطور که در بررسی میزان نمره‌های کسب شده در هر یک از زیر مقیاسهای هوش هیجانی به ترتیب شاهد برتری دختران تیزهوش و سپس دختران عادی و پسران عادی و پسران تیزهوش بودیم و این دختران تیزهوش بودند که گرایشهای اجتماعی و دوست یابی بیشتری از خود نشان می‌دادند و نسبت به حضور اجتماعی راغب‌تر بودند. لذا در گروه تیزهوشان

باید نقش دلبستگی به همسالان را در دختران پررنگتر از پسران دانست.

□ برای پاسخ‌گویی به پرسش دوم و دستیابی به تفاوت اثر جنس و گروه (تیزهوش - عادی) بر هوش هیجانی، تحلیل واریانس انجام شد. تحلیل واریانس (ANOVA) مؤید معناداری اثر جنس در هوش هیجانی بود. نتایج میزان هوش هیجانی دختران و پسران دانش آموز در دو گروه تیزهوش و عادی نیز، این تفاوت اثر جنس را نشان داده بود. به طوری که دختران در میزان کلی هوش هیجانی و در زیر مقیاسهای نه گانه آن، از پسران نمره‌های بیشتری می‌گرفتند. علاوه بر این، همانطورکه تحلیل واریانس نیز نشان می‌دهد، تفاوت مشاهده شده در دو جنس به این ترتیب بود که برتری در میزان هوش هیجانی از آن دختران تیزهوش بود و پس از آن دختران عادی و سپس پسران عادی و در انتها پسران تیزهوش قرار می‌گرفتند. در (MANOVA)^{۱۵} نیز شاهد اثر جنس بر هوش هیجانی در عوامل اول (مواجهه)، دوم (حرمت خود پایدار)، چهارم (روابط بین فردی) و هشتم (خودشکوفایی) بودیم. به این معناکه دختران در هنگام دشواری و مقابله (حل مسئله و تحمل تنیدگی) بهتر از پسران عمل می‌کنند و مشکلات خود را بهتر حل می‌کنند. دختران دارای حرمت خود^{۱۵} پایدارتری نسبت به پسران هستند و در زندگی خوش بین تربوده و شادترند، علاوه بر این دختران روابط بین فردی بیشتری و مستحکم‌تری برقرار می‌کنند. در جهت خودشکوفایی به پیش می‌روند. برتری هایی که بعداً با شکل مقاومت مادرانه در عرصه زندگی نمایان می‌شود. زنانی که نقش محوری را در تربیت فرزندان و برقراری نظم در خانواده به عهده می‌گیرند و علاوه بر آن در عرصه‌های اجتماعی نیز موفق می‌شوند.

در این راستا، کریک (۲۰۰۲)، نیز برتری دختران در عوامل روابط بین فردی و سازش نسبت به پسران را یافته است. کریکورین (۲۰۰۲)، نیز در تحقیق خود به تأثیر جنس در هوش هیجانی دست یافته است. بار-آن و پارکر (۲۰۰۰)، زنها را در روابط بین فردی همدلی و مسئولیت پذیری اجتماعی قویتر از مردان یافتند. دهشیری (۱۳۸۱)، نیز دریافت که دختران دانشجو در نمره هوش هیجانی کلی و در مقیاسهای هوش هیجانی درون فردی، بین فردی و خلق عمومی نمرات بالاتری نسبت به پسران داشتند.

در بررسی اثر گروه تنها اثر گروه بر عامل هشتم (خودشکوفایی) دیده شد و در بررسی اثر گروه بر جنس، اثر در مورد عوامل اول (مواجهه)، دوم (حرمت خود پایدار)، چهارم (روابط بین فردی)، هفتم (استقلال) و هشتم (خودشکوفایی) دیده شد.

یادداشتها

1- Emotional intelligence	2- Tho rendike
3- Gardner	4- Kelly
5- Social intelligence	6- Practical intelligence
7- Attachment	8- Etnology
9- Stress	10- Wiener Matrizen Test fuer Iran
11- Bar-On Emotional Intelligence Questionnaire	
12- Inventory Parent and Peers Attachment (IPPA)	
13- Reliability	14- Validity
15- Self-esteem	

منابع

دهشیری، محمد (۱۳۸۱). هنجارگزینی مقیاس هوش هیجانی بار - اُن در دانشجویان دانشگاه. پایان نامه کارشناسی ارشد.

- Bar-on, R. & Parker. J. (2000) *Handbook of emotional intelligence*. Jossey. Bass
- Bekendam, C. (2001). Dimensions of emotional intelligence: Attachment, affect regulation, alexithymia and empathy. *Dissertation Abstracts International*. 58(4-B). 2109.
- Bowlby, J. (1969/1982) *Attachment and loss: Vol. 1. Attachment*, New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1973), *Attachment and loss: Vol. 2. Separation: Anxiety and anger*: New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1980). *Attachment and loss, Vol.3. Loss*. New York: Basic Books
- Cantor, N. Norem, J.K. (1987). Life tasks, self concept ideals, and cognitive strategies in a life transition. *Journal of Personality and Social Psychology*, 65(3)1178-1191.
- Cantor, N. & Kihlstrom, J. (1989). *Personality and social intelligence*. Englewood Cliffs, NJ: Erlbaum.
- Cassidy, J; Shaver, P (1999) Emotional intelligence and emotional brain. *Journal of American Academy of Psychoanalysis*. 27(3) 339-354
- Crick, A. T. (2002). *Emotional intelligence, social competence, and success in high school students*. Unpublished MSc. thesis, Western Kentucky University, Bowling Green.
- Ejei, J. (1980). *Transkultureller Vergleich des WMT von Formann und Rasch- Skalierung des CFT-3 und WMT fuer den Iran*. Ph. Diss. Univ. Wien.
- Fullam, M. (2002). Adult attachment, emotional intelligence, health and immunological

- responsiveness to stress. *Dissertation Abstract International*: 63(2-B). 1079.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence*. New York: Banton Books.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Banton Books.
- Hundert, J. & Lantieri, L. (2001). Insecure attachment and alexithymia in young men with mood symptoms. *Journal of Nervous and Mental Disease*. 189(5). 311-316.
- Kafetsios, K. & Yeadou, J. (2003). *Emotional intelligence and adult attachment* (in press).
- Kafetsios, K. (2001). *Attachment Working models and the communication of positive and negative emotion*. (In press).
- Kafetsios, K. (2003). *Emotional intelligence abilities, attachment, age and gender effect*. (In press).
- Kafetsios, K. (2003). Emotional abilities across the life course. *Personality and Individual Differences (in Press)*.
- Kirkorian, M. (2002). Emotional intelligence in relation to attachment type. *Dissertation Abstracts International*. 62(11-B). 5380.
- Lysyuk, L. G. (1998). The development of productive goal setting with 2-to-4 year old children. *International Journal of Behavioral Development*, 22, 799-812.
- Sternberg, K. J. (Ed) (1985). *Handbook of human intelligence*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thompson, R. & Waldon, T. (2001) Dimensions of emotional intelligence: Attachment, affect regulation, alexithymia and empathy. *Dissertation Abstract International: Section B* . 58 (4-B): 2109.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی